గణపతి గడప దాటితే...

మంత్రవాది మహేశ్వర్

అప్పటికి చాలా సేపట్నుంచీ వాదన జరుగుతోంది

హైదరాబాదులో అల్లర్లు చాలాసార్లు నీ చవితి రోజునే జరిగాయి భక్తులు ఎంతో ఆనందోత్సాహాలతో భక్తి శ్రద్ధలతో నిన్ను కొలుస్తుంటే నువ్వు వారికి ఏ విధంగా సహాయపడ గలుగుతున్నావు కనీసం ఆ గొడవలు కర్ఫ్యూలు. కత్తిపోటు సంఘటనలూ ఏ రకంగా జరుగుతున్నాయో అనైనా తెలుసుకున్నావా అది నీ బాధ్యత కాదనా ఏం మాట్లాడవు ఒక సామాన్య మానవుడు భూలోకంలో వద్దులే హైదరాబాదులో ఎలా బ్రతుకుతున్నాడో అక్కడ బ్రతకడం ఎంత గొప్పో ఆలోచించు

కుమారస్వామి అన్నమాటలు భరించలేక పోయాడు వినాయకుడు

చిన్నవాడిని నీకు చెప్పగలిగే టంతటివాడిని కాను ఆవేశంతో మాట్లాడివుంటే క్షమించునన్ను అనేసి కుమారస్వామి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు

ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు మూషికవాహనుడు

చివరికి – హైదరాబాదు వెళ్ళి వినాయక చవితి రోజున అల్లర్లు జరిగితే అదేమిటో ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోవాలి అనుకుని తన మూషికాన్ని సలహా అడిగాడు ఈ విషయంలో

ఒంట్లో బావుండకో ఏమో ప్రయాణానికి అంత ఆసక్తి చూపలేదు

అంతదూరం మూషికానికి ట్రబుల్ యివ్వడం యిష్టం లేక పరిస్థితులు వివరించి చెప్పి తను కూడా వుండకపోతే లోకల్‌గా ట్రాన్స్‌పోర్ట్ ప్రాబ్లమ్ ప్లస్ కంపెనీ కూడా వుండదని బ్రతిమాలాడు రమ్మని

మొత్తానికి కాదనలేక ఆలాగే స్వామి అని ఒప్పుకుంది

హైదరాబాదు వెళ్ళాక అంతెందుకు ఈ కైలాసం వదిలాక స్వామి గిమి అంటే బావుండదు ఆలాగే నిన్ను నేను జూలీ అని పిలుస్తుంటాను నువ్వు నన్ను వినాయక్ అని పిలువు

వద్దు స్వామి

అదిగో అదిగో

అబ్బే అలాకాదు మిమ్మల్ని అలా పిలవాలంటే ఎలాగో అనిపిస్తోంది

మరేం పరవాలేదు ఇది మరో అవతారమనుకో మనం అక్కడ చాలా రోజులు మకాం పెట్టాల్సి వుంటుందేమో కాస్త నాలుగు జతల మంచి బట్టలు సర్దివుంచు బావున్నాయి కదా అని సర్దేటప్పుడు నోట్లో వేసుకోకు

నేనెప్పుడు చేశానలాగ తను చేసింది తనే మరచిపోయి అంది జూలీ

వినాయకచవితి యింకా పది రోజు లుండనగా విమానంలో బయలుదేరడానికి సిద్ధమయ్యారు

అవును యిప్పుడు బయలుదేరిపోతే ఎలాగ మీ పేరెంట్స్‌కి చెప్పకుండా అన్న సందేహాన్ని వెలిబుచ్చింది జూలీ

నిజమే అనుకో చవితి ముందుగానే వెళ్ళాలని కదా చెప్పి వెడితే చవితయ్యాక వెళ్ళొచ్చు అని అబ్జక్షన్ రైజ్ చేస్తే

మరేం పరవాలేదు ఎలాగో ఒకలా సర్ది చెప్పుకుందాం మన ప్రయాణాన్ని ఒక్క రోజేకదా వాయిదా వేస్తున్నాం రేపుదయం మీ వాళ్ళకి చెప్పే బయలు దేరదాం

సరే అలాగే చేద్దాం

* * * *

ముందురోజు బయలుదేరనందుకు మహా ఆనందంగా వున్నా ఆ రోజు ప్రయాణం అన్నా భయం పోలేదు ఎందుకంటే ముందురోజు బయలుదేరిన విమానం పేలి సముద్రంలో కూలిపడిందనే వార్త తెలిసింది

అసలు ప్రయాణం కేన్సిల్ చేసుకుందామని బ్రతుకుమీద తీపి ప్రకటించింది జూలి

ఎప్పుడూ అలా జరుగుతుందని ఎందుకు అనుకోవడం గ్రహచారం అనుకోవచ్చుగా

అదే మన గ్రహచారం ఎలావుందో అందులోనూ మీకుండే పవర్స్ యిక్కడే తప్ప అక్కడ పనిచేయవంటున్నారు

నీకెందుకు పేరెంట్స్ పర్మిషన్ లభించింది పద బయలుదేరదాం

* * * *

వినాయక్‌ను విమానాధికారులు కాస్త అనుమానంగానే చూశారు చెక్ చేసేటప్పుడు పొట్టను పదే పదే తడిమారు

జూలీని చూసి మరి సందేహించారు

అందులోనూ ఘోరమైన విమాన ప్రమాదం సంభవించిందేమో ముందు చాలా జాగ్రత్తగా వున్నారు అధికారులు

మొత్తానికి వినాయక్ జూలీలు విమానం ఎక్కారు

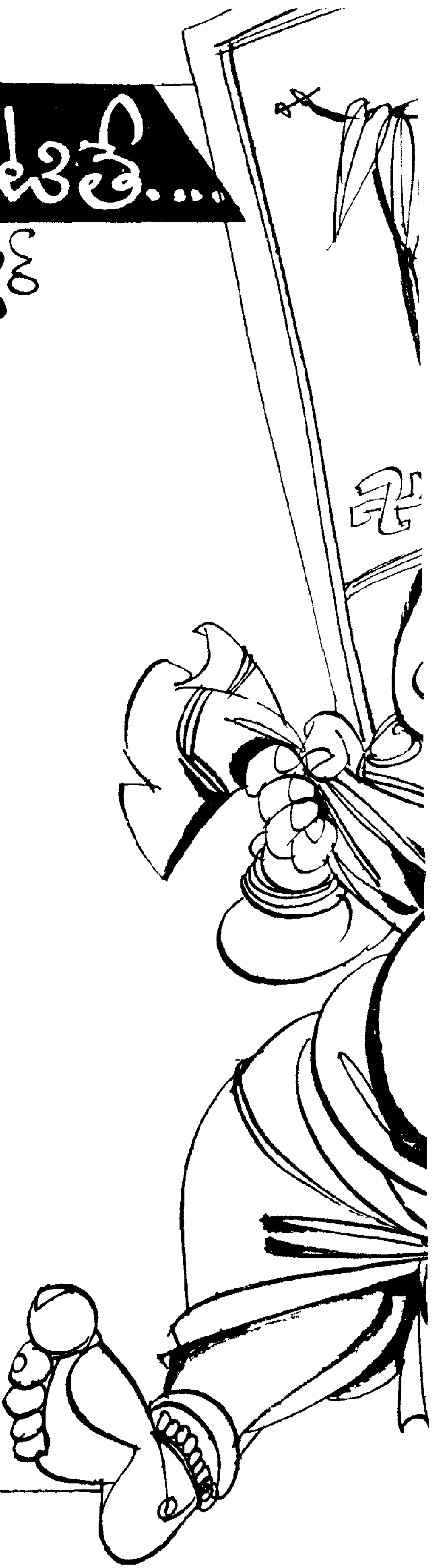

హైదరాబాద్ చేరాక ఏ లాడ్జిలో వుండాలి. తన కిష్టమైన పదార్థాలు అక్కడ ఏమేం దొరుకుతాయి... మమ్మీకి, డాడీకి ఏమేం పట్టుకెళ్ళాలి అక్కడేదో త్రి-డి సినిమాలంటే ఎలా

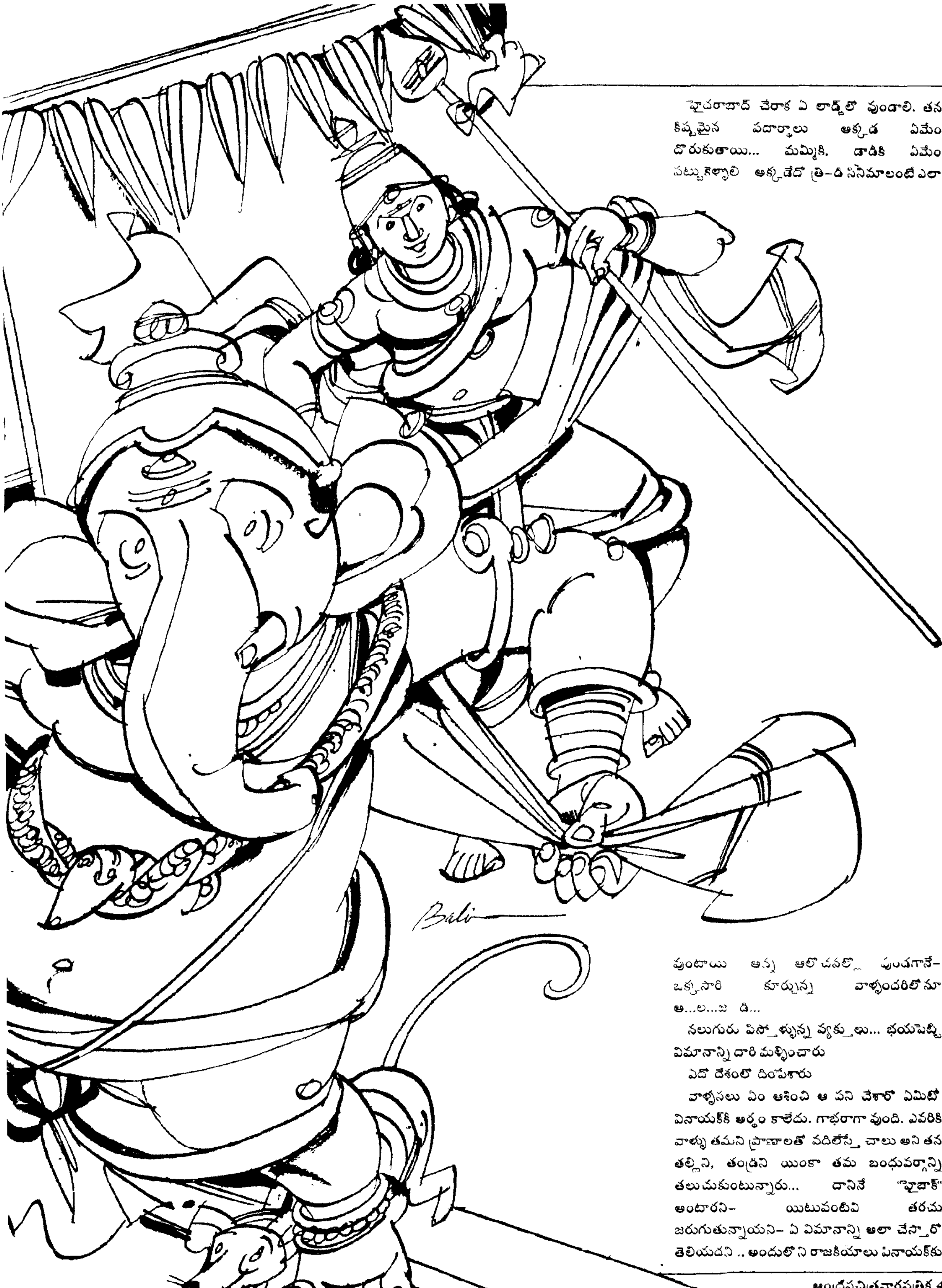

వుంటాయి అన్న ఆలోచనల్లో వుండగానే- ఒక్కసారి కూర్చున్న వాళ్ళందరిలోనూ అ...ల...జ డి...

నలుగురు పిస్తోళ్ళున్న వ్యక్తులు... భయపెట్టి విమానాన్ని దారి మళ్ళించారు

ఏదో దేశంలో దింపేశారు

వాళ్ళసలు ఏం ఆశించి ఆ పని చేశారో ఏమిటో వినాయక్‌కి అర్థం కాలేదు. గాభరాగా వుంది. ఎవరికి వాళ్ళు తమని ప్రాణాలతో వదిలేస్తే చాలు అని తన తల్లిని, తండ్రిని యింకా తమ బంధువర్గాన్ని తలుచుకుంటున్నారు... దానినే "హైజాక్" అంటారని- యిటువంటివి తరచు జరుగుతున్నాయని- ఏ విమానాన్ని అలా చేస్తారో తెలియదని .. అందులోని రాజకీయాలు వినాయక్‌కు

"గణపతి పూజ"

ఛాయా చిత్ర కారుడు: వెల్లటూరి పూర్ణానంద శర్మ

గణపతి గడపదాటితే....

విడమరచి చెప్పేవాళ్ళు ఎవరూ లేరు.

"హైజాక్" చేసిన వాళ్ళు పరారీ కావడం...

మరో విమానంలో వీళ్ళందరినీ బొంబాయి తీసుకురావడం జరిగింది అయితే విషాద వార్త ఏమిటంటే తనతో బాటుండే తన జూలీ ఏమైందో, ఎలా మాయమైందో అర్థం కాలేదు వినాయక్‌కు చాలా విలవిల్లాడి పోయాడు ఒంటరిగా అది అసలు బ్రతకలేదు కానీ అనుకున్న పని నెరవేరడానికి అంతా తనని పూజిస్తారు ముందు అలాంటప్పుడు జూలీకోసం బాధపడిపోతూ తన ప్రయాణాన్ని మానుకుని వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోవడం మంచిపని కాదు!" అనుకుని అలాగే ముందుకెళ్ళాడు

* * * *

లకిడీకాపూల్‌లో వున్న ఓ లాడ్జిలో దిగాడు

మరో రెండు రోజులేవుంది "వినాయక చవితి "

ఖైరతాబాద్, చిక్కడపల్లి, బడిచౌడి, అమీర్‌పేట, గుడిమల్కాపురం అనేక చోట్ల పెద్ద పెద్ద విఘ్నేశ్వరుడి విగ్రహాలు పెట్టి వున్నాయి

ఎంతమందో చందాలు వసూలు చేసుకుని, నానా శ్రమపడి ఎంతో గొప్పగా పూజా కార్యక్రమాలు, రాత్రిపూట సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల కోసం ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు

ఎంతో ఆనందం కలిగింది వినాయక్‌కి

అయితే ఆ ఆనందం ఎంతోసేపో నిలవలేదు దాని కారణం పేపర్లో వార్త ఖతి మంచి ఘాటైన రుచి' హెడ్‌లైను క్రింద –'చైనా దేశస్థులు ఓ అతి రుచికరమైన వంటను కనుక్కున్నారు అదేమిటంటే ఎలుకలను పట్టి వాటి చర్మం ఒలిచి ఉడికించి, వేయించి . వగైరా వగైరాలు చేసి తయారు చేస్తున్నారు. దాంతో దేశంలో ఎలుకల గిరాకీ పెరిగింది. పట్టి పెంచడం చాలా మంచిక వృత్తి అయింది అంతేకాదు ఎలుకలు చెడవిగా భావిస్తున్న యితర దేశస్థులు వాటిని ఎగుమతి చేసి విదేశీమారక ద్రవ్యం సంపాదించుకుంటున్నాయి 'యింకా చాలా వుంది గానీ చదవ బుద్ధికాలేదు

తన జూలీ గురించి విలవిల్లాడి పోయాడు. ఎవరిచేత చిక్కిందో... ఏం చేసేశారో..."

బాయ్ బజ్జర్ నొక్కి లోపలికొచ్చి "ఏమైనా కావాలా సార్–" అనడిగాడు.

"**అమృతాంజనం** పట్రా" అన్నాడు.

మందో, అమ్మాయో అడుగుతాడనుకుంటే యిదేమిటన్న ఆశ్చర్యంతో ఓ చిన్న నవ్వు నవ్వి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ మనుషులకిదేం పోయే కాలమో. ఎలుకల్ని పట్టించారు.. అసలు అన్నింటికీ మూలం ఆకలి... జీవహింస మహా పాపమే. కానీ ఒకవేళ అంతా వెజిటేరియన్సే అయితే వాళ్ళకి సరిపడే ఆహారం ఈ భూమ్మీద దొరుకుతుందా? రాను రాను ప్రపంచం ఎలా మారిపోతోందో కదా.. ఏ క్షణం ఎలా వుంటుందో తెలియని పరిస్థితులు పరిష్కారం–? ఎందుకులే మనకివన్నీ– యిలాంటి విషయాలు చూసుకోవడానికి పెద్దవాళ్ళున్నారు. వాళ్ళ విషయాల్లో మనం తలదూర్చకూడదు– **అనుకుని లేచి నిలబడి నిలువుటద్దంలో చూసుకున్నాడు.**

ఇంతలో తలుపు తోసుకుని వచ్చిందో అమ్మాయి. పాతికేళ్ళలోపే వుంటుంది వయస్సు–

"ఏమండీ మీరు మరోలా భావించకండి. నన్ను ఈ రాత్రి ఇక్కడ వుండనీయండి. ఉదయం కాగానే వెళ్ళిపోతాను . ప్లీజ్ . కాదనకండి."

అమ్మాయి అందంగానే వుంది.

కానీ, **ఆమె** వేసుకున్న పల్చటి దుస్తులు, కట్టుకున్న **తీరు అది** చూసేసరికి చాలా యిబ్బందిగా ఫీలయ్యాడు **వినాయక్.**

'నేను ఒక్కడ్నే వుంటున్నాను యిక్కడ" అన్నాడు తడబడుతూ.

"అబద్ధం!"

"కాదు. నిజం.'

"కాదు కాదు .. ఎలాగో చెప్పనా **మీరు** ఒక్కరు అంటున్నారు నేను మీరూ వుంటున్నాం. ." నవ్వేసి "మీరే కరెక్ట్ లేండి. నేనింకా అంత దూరం ఆలోచించ లేదు ఇద్దర్ని ఒకటిగా లెక్క కట్టేశారు అప్పుడే" గట్టిగా నవ్వింది.

మాటల చమత్కారం గ్రహించినా అదోలా ఫీలయ్యాడు.

"ప్లీజ్ మీకు ఒకవేళ డబ్బు అవసరమైతే చెప్పండి. యిస్తాను. మరో రూమ్ తీసుకోవచ్చు. .."

"నో... యిక్కడే మీ ముందే వుంటాను... ఒంటరిగా వుండాలంటే నాకు చచ్చేంత భయం."

కాసేపటికి– చలించని వినాయక్‌ని చూసేసరికి ఆ అమ్మాయి తన దీనగాథ వివరించింది. తను అలా శరీరాన్ని అమ్ముకునే పరిస్థితులకు సిగ్గుపడింది. సిగ్గొదిలేసిన **ఆడది అని** జనం చేత **అనిపించుకుంటున్న తన దగ్గరికి సుఖం కొనుక్కోవడానికి ఎంత మంది పెద్ద మనుషులొస్తారో. చెప్పింది. చావనైనా చావాలి గానీ ఈ వృత్తిలోకి అడుగుపెట్ట కూడదు -అనుకున్న తనకి తల్లి మందులకి డబ్బు కావల్సొచ్చి– మళ్ళీ అదే బురదలో అడుగేయాల్సొచ్చింది' కన్నీరు కార్చింది..**

'ఒంటరి ఆడది ఎప్పుడు కనిపిస్తుందా అని ఆవురావురని చూసే ఈ లోకంలో మీలాంటి వాళ్ళుంటారని ఇప్పుడే తెలిసింది. నా ప్రవర్తన మీకు యిబ్బందిని కలిగించివుంటే క్షమించండి. వస్తాను– అంటూ బయలుదేరబోయింది

ఒక్కక్షణం– వుండమని చెప్పి తన దగ్గరున్న డబ్బులోంచి అయిదొందలు తీసిచ్చాడు

'మీ అమ్మగారికి మందులు కొనివ్వు" అన్నాడు

"ఇంతవద్దు ఇది చాలండి అని వంద రూపాయల నోటు తీసుకుని చీర కొంగుతో కళ్ళొత్తుకుని రెండు చేతులూ పెట్టి నమస్కరించింది వెనక్కి తిరిగిందో లేదో – పోలీసులు తోసుకొచ్చారు

'ఏయ్ మిస్టర్ నువ్వు కూడా కమాన్"

వినాయక్‌కు ముందు అర్థం కాలేదు .. తర్వాత తెలిసింది ఎంతో కొంత ముట్టజెబితే వాళ్ళు స్టేషన్ దాకా తీసికెళ్ళరని అక్కడే వదిలేస్తారని, ఇదిక్కడ మామూలేనని నలుగురి దృష్టిలోనూ పడి అప్రతిష్టపాలు కావడం యిష్టంలేక ఓ రెండొందలు ముట్టజెప్పాడు

నమస్కారం పెట్టి మరీ వెళ్ళిపోయారు పోలీసులు

వాళ్ళసలు పోలీసులు కారనే నిజం డబ్బుగలవాళ్ళు ఎక్కువ మంది లాడ్జిలో వున్నారని తెలిసినప్పుడు ఈ విధమైన రైడ్స్ హోటల్ వాళ్ళే చేయిస్తుంటారని అమ్మాయిల్ని అమ్మడాలు. కొనడాలు లాంటివి జరిగే పాపకూపమని తెలిసిన తర్వాత అక్కడుండ బుద్ధికాక బయటికొచ్చేశాడు వినాయక్

* * * *

మరుసటి రోజే "వినాయక చవితి

ఉత్సవం జరిగే ప్రాంతంలోనే వుండే ఓ మంచి పేరుందని తెలుసుకున్న లాడ్జిలో దిగాడు

ఎంతో మంది భక్తులు.

'దైవభక్తి మనుషుల్లో కరువైపోయిందంటారు కానీ అలాగనిపించటం లేదు వినాయక్‌కు అయితే ఆ పూజలు చేయిస్తున్న వారిలో పాత లాడ్జి ఓనరు, దొంగ పోలీసులు యింకా చాలా మంది వున్నారు. "బాల్కనీ' మీద నుంచి చూసి ఒకసారి నవ్వుకున్నాడు మళ్ళీ తన జూలీ గుర్తొచ్చింది

మనసు అదోలా అయిపోయింది.

తనతో బాటు ఎంతకాలం నుంచో.. నిజం చెప్పాలంటే దేహంలో ఒక భాగంలా అయిపోయింది

చాలా బాధేసింది.

అలాగే అదే లాడ్జిలో వున్నాడు. చాలా

యిబ్బందులు పడ్డాడు.

–హోటళ్లో భోజనం.

–ఎ.సి. హాళ్ళలో త్రి–డి సినిమాలు.

–హైదరాబాదులో మాట్లాడేది హిందియో, ఉర్దూయో, తెలుగో, తెలంగాణానో ఏదో తెలియక అర్థంకాక ఎన్నో చోట్ల డబ్బులు నష్టపోవడాలు.

–ఆర్టీసీ బస్సులో కిటికీ ఊసల్ని పట్టుకుని పడ్డ అవస్థలు.

–ఉపాధ్యాయులు పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పడం మానేసి, ఉద్యోగులు ఆఫీసు ల్నొదిలేసి "సచివాలయం" ముందు "జీతాలు పెంచాలి" అని బోర్డులు కట్టుకుని, టెంట్లు వేసుకుని కూర్చున్న దృశ్యాలు.

–మధ్యలో ఇళ్ళలో పడి ప్రాణాలు తీసేసి, డబ్బులు దోచుకుని పారిపోయే ముసుగు ముఠాల ఆగడాలు.

–పోలీస్ స్టేషన్లలో బలాత్కారాలు

–ఏళ్ళకొద్దీ చదివి పొట్ట కూడు పెట్టలేని డిగ్రీలను సంపాదించుకున్న యువతరం నిట్టూర్పులు -బస్టాండ్లలో అయిదు నిముషాల్లో అరవై మంది చేతులు చాచే ముష్టివాళ్ళు

-డబ్బుకి లొంగిపోయిన డాక్టర్లు, ప్రాణాలు పోయలేని ప్రభుత్వాసుపత్రులు.

అన్నీ ఎంత మరచిపోదామనుకున్నా మరవలేక పోతున్నాడు.

ఇంతలో అరుపులు.... కేకలు. .

పోలీసుల లాఠీ చార్జ్....

కొట్టేసుకుంటున్నారు..

జనం పరుగులు....

ఏమిటాని బాల్కనీలో కొచ్చి చూశాడు వినాయక్.

నిమజ్జనం కోసం "టాంక్‌బండ్"కి తీసికెడుతున్న వినాయకుడి విగ్రహం మీదకు రాళ్ళు విసిరారట ఎవరో...

ఎవరో తెలియదు.... కానీ అందరికీ తెలిసిం దేమిటంటే హిందూ ముస్లిముల పోట్లాట ... ఏం రాజకీయమో... ఏమో....

ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే గొడవ అక్కడ జరిగితే మరెక్కడో కత్తిపోటు సంఘటనలు....

నగరంలో చాలా ప్రదేశాల్లో దోపిడీలు, హత్యలు...

అంతా కర్ఫ్యూ –

ఇదంతా చూసిన వినాయక్‌కి అక్కడుండ బుద్ధికాలేదు

అసలు పాపుల్ని శిక్షించడానికి విడిగా నరకమెందుకు? అన్న అనుమానమొచ్చింది.

"అమాయకులైన ప్రజలు యిక్కడ ఎలాగ బ్రతుకుతారో" అమ్మ నడిగి తెలుసుకోవాలను కున్నాడు.

న్యాయం ధర్మంగా మనిషి బ్రతకాలి. కానీ యిటువంటి వాతావరణంలో అసలు బ్రతకడమే ఒక సాహసం, గొప్ప... అనిపించింది

వెంటనే వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు ..

* * * *

కైలాసం చేరగానే అక్కడ తనకోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్న జాలీని చూసి పొంగిపోయాడు వినాయక్.

కానీ, జాలీ వినాయక్‌ను గుర్తుపట్ట లేదు.

– బక్కచిక్కిన శరీరం. బాగా నల్లబడిపోయాడు కూడా

–కళ్ళజోడు....

చాలా మార్పు వచ్చేసింది వినాయక్‌లో.

"ఎలా వచ్చావు. ఎప్పుడొచ్చావు" అని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించేశాడు.

"చైనా వాళ్ళు పట్టుకుపోయారని, బంధించారని– ఓ ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లో నన్ను వండేసి "స్పెషల్" చేసేసుకోవాలని అనుకున్నాక రాత్రికి రాత్రి తలుపుని బద్దలు చేసేసుకుని పారిపోయి.... దారి తెలియక, మీరెక్కడుంటారో తెలియక చాలా దూరం వెళ్ళిపోయి "హైదరాబాద్" ఎక్కడ అని ఒకతన్ని అడిగితే "పాకిస్తాన్"లో వుందన్నాడు... వెంటనే అక్కడికి బయలు దేరాను. అక్కడ నన్ను కొంత మంది వెంబడించారు. వాళ్ళనుంచి తప్పించుకుని యింక యిలాగొచ్చేశాను...."

"పోన్లే మనం మళ్ళీ యిలా కలుసుకుంటా మనుకోలేదు.' అన్నాడు వినాయక్.

నీ పరిస్థితేమిటండి– జాలీ.

"బాబోయ్ అది భాగ్యనగరం కాదు. బాధల నగరం. దినదిన గండం నూరేళ్ళాయుష్షులా వుంది అక్కడి ప్రజల పరిస్థితి అక్కడి విషయాలు ముందు నాన్నకి చెప్పాలి పద...." అంటూ లోపలి కెళ్ళారు.

"ఈ విషయాలన్నీ నాన్నకి తెలియవను కుంటున్నాడు పిచ్చన్నయ్య" అనుకుని లోలోపలే నవ్వుకుని వెనకాలే వెళ్ళాడు కుమారస్వామి. □